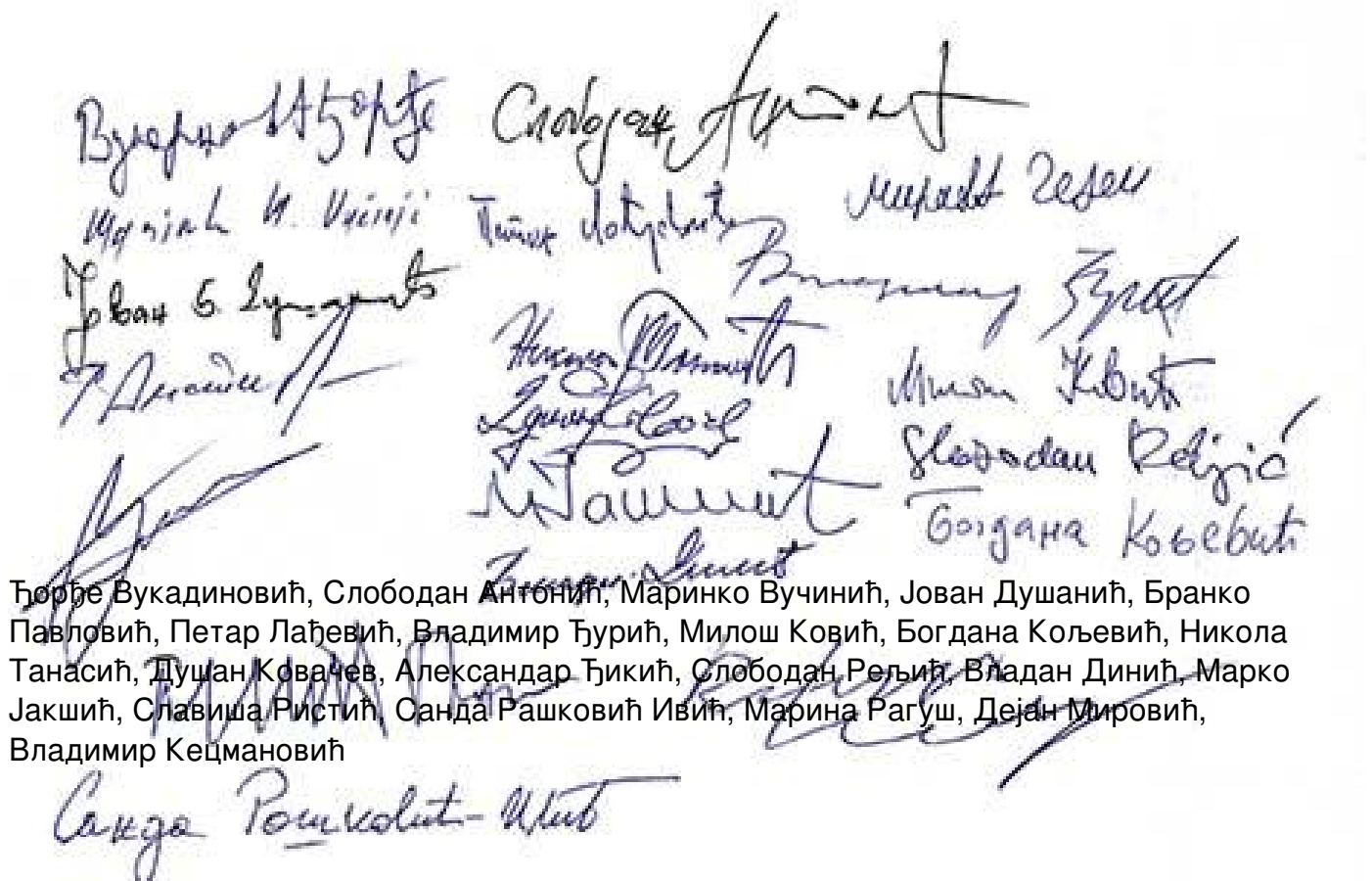

Свесни ситуације у којој се земља налази и дубоко забринуту због претећег економског и државног колапса, као и погрешних корака власти које својим понашањем тај колапс поспешују и убрзавају, а у намери мобилизације свих оних који још увек нису дигли руке од вере у будућност и одустали од борбе против економске и политичке колонизације којој смо изложени

Захтевамо

1. Хитну суспензију преговора о чланству у ЕУ, с обзиром да они, у облику у којем се спроводе, само служе као изговор за непрекидне политичке уцене (Косово, Хаг, приватизација, промена устава, територијално преуређење, радно законодавство...) и наметање штетног неолибералног друштвено-економског концепта. Више је него очигледно да протекле године, током којих је све било подређено процесу „евроинтеграција“, Србији нису донеле жељену економску и политичку стабилност, већ, напротив, перпетуирање стања друштвено-економске кризе, административног хаоса и наркоманске зависности од страних кредита, саветника и међународне финансијске олигархије.
2. Енергично спречавање најављене распродаје преостале државне имовине, а поготово Телекома и ЕПС-а. Уместо да служе као кадровски резервати за намиривање активиста владајућих странака, или буду плен белосветских мешетара, јавна предузећа и јавни сектор уопште потребно је темељно реформисати, учинити ефикасним и претворити у ослонац развоја и опоравка економије државе.
3. Стриктно поштовање устава и преиспитивање свих споразума и међународних уговора који се тичу уставно-правног статуса земље, и поништавање свих оних за које се утврди да су неуставни, или штетни са становишта виталних националних интереса.
4. Неодложно ослобађање медијског простора за другачије ставове и критику актуелног политичког курса. Прекинути тенденцију стварања култа личности и диктатуре над јавношћу, медијима, правосуђем и друштвом у целини, јер такво стање једноумља неминовно производи друштвену склерозу и апатију, а свако политичко и изборно изјашњавање у таквим околностима чини нужно нелегитимним.

Наглашавамо да ово није питање дневне или страначке политике, већ дословно ствар државног и националног опстанка – а предложене мере су само први, али неопходан корак ка том циљу. И зато је овај апел отворен за све појединце, групе или организације које деле исту забринутост и подржавају овде изнете захтеве.

Ђорђе Вукадиновић, Слободан Антонић, Маринко Вучинић, Јован Душанић, Бранко Павловић, Петар Лађевић, Владимир Ђурић, Милош Ковић, Богдана Кољевић, Никола Танасић, Душан Ковачев, Александар Ђикић, Слободан Рељић, Владан Динић, Марко Јакшић, Славиша Ристић, Санда Рашковић Ивић, Марина Рагуш, Дејан Мировић, Владимир Кеџмановић